

Emil Krebs

Emil Krebs (ur. 15 listopada 1867 w Świebodzicach, zm. 31 marca 1930 w Berlinie) – niemiecki poliglota, syn mistrza stolarskiego. Wiarygodne źródła podają, że opanował ponad 68 języków w stopniu biegłym.

W wieku 7 lat znalazł starą gazetę w nieznanym mu języku. Szkolny nauczyciel powiedział mu, że gazeta pochodzi z Francji. Dla żartu wręczył Krebsowi słownik francusko-niemiecki, który Krebs opanował w kilka miesięcy. Chodził do szkoły w Świebodzicach (niem. Freiburg), a następnie do gimnazjum w Świdnicy (Schweidnitz), gdzie uczył się francuskiego, łaciny, greki i hebrajskiego. Zdając maturę w 1887 roku, władał biegle 12 językami (m.in. greką, nowogreckim, tureckim, arabskim, polskim). Po jednym semestrze studiów teologicznych na Uniwersytecie Wrocławskim zaczął studiować prawo na Uniwersytecie Berlińskim. W Lipsku znalazł ogłoszenie seminarium języków orientalnych w Berlinie. Tam stwierdzono jego wybitne uzdolnienie językowe. Wtedy też poświęcił się językom azjatyckim. Zdał państwowy egzamin z prawa i zameldował się do służby dyplomatycznej.

W 1893 wyruszył na Daleki Wschód^[2]. Otrzymał posadę tłumacza w niemieckim poselstwie w Pekinie. Podczas podróży do Chin Krebs nadal uczył się języków obcych. W trakcie pobytu w Chinach znał już 40 języków obcych. Przez Chińczyków został nazwany *chodzącym słownikiem* (walking dictionary). W 1914 roku przyznał, że zna w bardzo dobrym stopniu 33 języki. Były to: angielski, arabski, bułgarski, chiński, chorwacki, czeski, duński, fiński, francuski, grecki, gruziński, hindi, hiszpański, holenderski, japoński, jawajski, litewski, malajski, mandżurski, mongolski, norweski, ormiański, perski, polski, rosyjski, rumuński, serbski, syjamski, szwedzki, turecki, urdu, węgierski i włoski.

W 1917, po zamknięciu ambasady niemieckiej, Krebs przeniósł się do agencji informacyjnej w urzędzie spraw zagranicznych. Pracownicy placówki otrzymywali dodatek finansowy za znajomość języków obcych. Krebs podający, że zna ponad 60 języków, był początkowo traktowany jak oszust. Po udowodnieniu swoich zdolności otrzymał pieniądze. W 1913 roku ożenił się¹. Żona Emila Krebsa była wyrozumiała dla poliglota, który często zamykał się w swoim pokoju, ucząc się kolejnych języków.

Zmarł 31 marca 1930 wskutek udaru mózgu, znając biegle 68 języków ze 120, które studiował. Został pochowany w Südwestkirchhof Stahnsdorf w Stahnsdorf pod Berlinem. Po

jego śmierci księgozbiór liczący ponad 3500 tytułów w 110 językach, w tym kilkaset rzadkich pozycji w języku chińskim, trafił do Biblioteki Kongresu w Stanach Zjednoczonych .

Emil Krebs był znany z tego, że nie lubił fotografowania.

Uczył się jednocześnie kilku języków obcych, poszukując ich podobieństw. Przed nauką danego języka studiował historię i kulturę narodu posługującego się danym językiem. Nierzadko pracował do 3 rano.

W różnych źródłach podane są liczne anegdoty o Krebsie:

- po otrzymaniu formularza seminarium języków orientalnych w Berlinie Krebs wysłał kwestionariusz ze skreśloną listą języków, wpisując, że interesuje się wszystkimi językami. Formularz wrócił do niego, z sugestią, że nie zrozumiał instrukcji – ma wybrać. Ponownie więc napisał, że chce studiować wszystkie. Za drugim razem otrzymał zaproszenie do Berlina,
- podczas pracy w Chinach otrzymał od Mongołów list, który tylko on potrafił przetłumaczyć,
- pewien szczep mongolski poprosił go o przetłumaczenie starych dokumentów zapisanych w języku staromongolskim. Krebs szybko poradził sobie z przetłumaczeniem tekstów,
- podczas pracy spotkał pasterza, który mówił nieznaną odmianą dialektu języka chińskiego. Krebs pomimo braku znajomości dialektu dobrze dogadywał się z pasterzem,
- pewnego dnia wpadła mu w ręce baskijska gazeta „Argia”. Gazeta informowała, że w Ameryce zmarł profesor znający biegle 53 języki. W ciągu paru tygodni Krebs nauczył się języka baskijskiego. Wysłał list do „Argii”, która zamieściła artykuł o Krebsie zatytułowany *Młodzi Baskowie! Bierzcie przykład z Emila Krebsa!*. Krebs opanował także cztery dialekty baskijskiego,
- podczas jednej z zabaw Emil Krebs przetłumaczył cytaty z Goethego na 40 języków azjatyckich (w tym na pismo klinowe).